

drejede denne Understøttelse sig om 4,000 Kr. Det er betegnende for Højre, at det ser saaledes paa Sagerne, at naar det vedrører dem selv personlig, er der ikke noget, som hedder Skaansel overfor Statskassen eller overfor Kommunekasserne, saa gælder det blot om at faa den Erstatning, man kan faa, og faa den saa stor som muligt, men gælder det andre, ser de helt anderledes paa den Sag, saa skal Statskassen skaanes og de andre udstødes i deres Lidelser, Forholdene fører det med sig. Jeg siger: Det er vistnok der, den store Forskel er mellem Højre og Socialdemokratiet. Forskellen er, at Højre gennemgaaende er sammensat af egoistiske Personer, Personer, der kun tænker paa sig selv, egenkærlige Personer, som ofrer alt, hvad de evner, paa at skaffe deres egen Slægt det saa godt som muligt, men som ubarmhertigt lukker deres Dør overfor nødlidende, der ikke tilhører dem selv. Socialdemokratiet er et Samfundsparti: Vi tænker ikke alene paa os selv, men paa alle nødlidende, og det tror jeg, Socialdemokratiet ikke skal skamme sig over.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Efter de Udtalelser, som vi i Dag har hørt fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Wuinblad) om Kompromisforslaget, som det kaldes, af 1912, forstaar jeg ikke de rosende Udtalelser, han i Gaar fremsatte angaaende min Person, da jeg netop i Udvalget stærkt har bidraget til dette Lovforslags enstemmige Vedtagelse; og naar dette Lovforslag intet betyder — det fremgik nærmest af hans Ord i Dag — synes jeg, det ikke er værd at rose mig for mit Arbejde for Lovforslaget. Mine Udtalelser her gaar nemlig ikke ud fra det foreliggende Lovforslag, de gaar ud paa at faa vedtaget en Ændring deri i Retning af Kompromisforslaget af 1912. Jeg tror ikke, vi kommer videre, og jeg tror heller ikke, det er forsvarligt at gaa ret meget videre. Jeg ved ikke, om der kan findes Veje og Midler, som vi ikke fandt den Gang, det er muligt, men Hovedprincippet i Lovforslaget skal, hvis det skal være muligt og forsvarligt i Øjeblikket at føre det igennem Rigsdagen, gaa i Retning af Kompromisforslaget.

Den ærede Minister stillede i Gaar i Udsigt, at han vilde stille Ændringsforslag. Han udtalte i hvert Fald, at han kunde ønske, at der kom til at staa November i Stedet for December, saa at Bespisningen skulde foregaa i 5 Maaneder af Vinteren i Stedet for i 4. Denne

Tanke kan jeg godt tiltræde. Det kan godt være, at det mange Steder er nødvendigt at begynde Bespisningen i November, og naar Lovforslaget — hvad det gjorde, da det sidst forlod Folketinget — bestemmer, at det er Kommunalbestyrelserne, der afgør, om de overhovedet vil bispise Skolebørnene eller ikke, ser jeg ikke noget til Hinder for, at vi sætter November i Stedet for December; Kommunalbestyrelserne maa saa bestemme, om det er nødvendigt at begynde før.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) holdt et Foredrag, over hvilket man passende kunde sætte den Overskrift: Lad os hellere tale om noget andet, thi det ærede Medlem talte om alt muligt andet end Skolebespisning. Det, der havde nogen Værdi i hans Tale, var det sidste Afsnit, hvor han udtalte, at han kunde tænke sig, at han og hans Parti vilde stemme for et Lovforslag lig med det, der blev vedtaget her i Folketinget i 1912. Det kunde han have sagt straks, saa havde vi ikke behøvet at høre den lange Tale. Det var denne Udtalelse, der interesserede, og det var den, der havde Betydning for Sagens Gang her paa Rigsdagen.

Jeg skal paa ny tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslags Fremme, men ganske vist under Forudsætning af, at det ændres i Retning af det omtalte Kompromisforslag af 1912, som blev enstemmigt vedtaget af Folketinget med 70 Stemmer i April Maaned. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ret i, at en saadan Lov er betydningløs, thi det viser ikke noget, at man her i København bispiser Skolebørnene uden at have Lovgivning derom, der er rimeligvis andre Kommuner i Landet, hvor der er Trang til Skolebespisning, men hvor man ikke saa let kommer i Gang, hvis der ikke er en Lov, som gør det i hvert Fald til en moralsk Pligt for Kommunalbestyrelsen at indføre Skolebespisning.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) skal ikke fortælle mig, hvad jeg maa tale om her i Tinget, det er noget, som den højtærede Formand og jeg afgør med hinden, og det skal vi nok blive enige om. Naar det ærede Medlem ikke kunde for-